

Sportlegendák: Pusztai, a villámléptű

MUNKATÁRSUNKTÓL - DÉLMAGYARORSZÁG NAPILAP

2010.11.04. 05:12

Új sorozatot kezdtünk a sportoldalon: minden héten egy egykori legendás sportolót mutatunk be, aki már sajnos nincs közöttünk. Második részünkben a Szentesről elszármazott, 25-szörös válogatott labdarúgóra, Pusztai Lászlóra emlékezünk, aki 1987 nyarán 41 évesen hunyt el.

Azt mondják, szélvészgyors volt. Nem mérték ugyan az idejét száz méteren, de ha egy labdarúgóról ez terjed el, az azt jelentheti, közel a 11 másodperchez teljesíthette a fent említett távot. Azt mondják, még a szegedi származású Sándor Csikarnál is sebesebb volt. A gyorsasága tűnt fel Pusztai László (képünkön) első felnőtt edzőjének, a ma már nyolcvan éves Tóth Istvánnak is, aki miután meglátta a Szentesi Kinizsi ifjúsági alakulatának szélsőjét, így fordult az utánpótlás-szakemberhez, Dukai Imréhez: - Te, ez a gyerek kell nekem a felnőttben!

- Akkortájt sokat jártunk Szegedre például a SZAK-hoz, a Spartacushoz vagy Kiskundorozsmára, és ezeken a találkozókön bizony feltűntek az akkor NB I-es vagy NB II-es szegedi egyesületek edzői is. Laci a Móravárosnak rúgott két góljával „adta el” magát a Szeol AK-nak, ahonnan Rábai László szúrta ki - emlékezett vissza a hatvanas évek közepére Tóth István. Pusztai László így 1966-ban a Szeolba igazolt, majd 1968-ban a Honvédba, 1974-ben pedig a Fradiba, utóbbival kétszeres bajnok és kupagyőztes, KEK-döntős (1975) volt. Huszonöt válogatott meccsén hat gól szerzett - ez annak fényében, hogy tizenháromszor le- vagy becserélték, jónak számít. Szerepelt az 1978-as, argentínai világbajnokságon is, ahol az olaszok és a franciák ellen (mindkettő 1-3) végig pályán volt.

Hírlevél feliratkozás

Értesülni szeretnék a napi friss helyi hírekről! E-mailemre levél érkezik, amelyben megerősítem a feliratkozást.

[Milyen a legutóbbi hírlevél?](#)

Fotó: DM/DV

- Több Honvéd-Fradi meccset is láttam Budapesten, az egyik a Honvéd kapusa a szentesi jó barát, Gujdár Sándor, a Fradi jobbszélsője pedig Pusztai volt. A hajrában Pusztai behúzódott középre, majd jött egy beadás, amelyet bevágott Gujdár kapujába. Így győzte le a Fradi a Honvédot, Pusztai pedig Gujdárt, mert a középkezdésre már nem maradt idő - nevetett Tóth István.

A gyorsasága mellett hatalmas bedobásai is híressé tették. Ha a kezébe került a zsuga, gyakran a 11-esig repült onnan, amelyből csapatai több gólt szereztek, Kereki például a válogatottban is.

- Az építőipari technikum után elvégezte a vendéglátó-főiskolát. Szeretett főzni. Csendes, szerény, igazi társasági ember volt még akkor is, amikor Gujdárral együtt válogatottságig vitte. Húszévesen megvolt a jogosítványa, így aztán amíg a szülei éltek, gyakran hazajárt. Ha felment a pályára, meg sem állt a lefújásig, mindig győzni akart, mellette sportszerűen élt - sorolta a tulajdonságait Tóth István.

Azt, hogy edzőként, sportvezetőként (haláláig a Fradi szakosztályvezetője volt, a Fradi örökös bajnoka), esetleg civilként milyen lett volna Pusztai László, sajnos nem

tudhattuk meg. 1987. július 6-án az M7-es autópályán halálos autóbalesetet szenvedett ő és felesége, két gyermekük súlyosan megsérült, de túlélte a tragédiát. Nevét szülővárosában, Szentesen 2004 januárja óta a városi sporttelep viseli.